

Világpremier

Garbo

színpadi játék

Greta

Fullajtár Andrea

Mimi

Szandtner Anna

Tin Andersén Axell

regényét fordította:

Dragos Erzsébet

átdolgozta és rendezte:

Szántó Erika

2007. december 21.

PinceSzínház

Garbo

Milyen volt Greta Gustafsson a húszas években? Csapongó, spontán egyéniség, vidám, túlfűtött fiatal nő, aki a stockholmi színiakadémián ráébredt saját rendkívüli tehetségére, s nem tűrt semmiféle tekintélyt, korlátozást, leckéztetést.

A játék volt a mindene – s nem csak a színpadon: a lelkét is eladta volna egy jópofa vagy éppen vaskos tréfáért. Szívesen pezsgőzött, imádta a dzsesszt, szipkából szívta a cigarettát, s olykor káromkodott is. Forrt benne a tehetség; a megmutatkozás, s az elismerés utáni vágy, miközben belül a meg nem feleléstől s a kiközösítéstől rettegett, magányos volt és komplexusokkal küszködött.

Egész életében meghatározó szerepet játszott a színiakadémia, de leginkább Mimi. Barátságuk – leveleik tanúsága szerint – életük végéig kitartott. Greta időskori magányán csak az ifjúságukban felángolt szerelem emléke ütött rést.

A kétszemélyes színpadi játék – melyben levelek és monológok felelnek egymással, s az időrendet szétfeszíti az emlékezet logikája – az emlékezés asszociációs terében játszódik. Két igen ellentétes személyiség ütközteti közös emlékeit. A színpadon az időnként felfénylő reflektorok között Garbo és Mimi filmje forog. A helyszín hol a külvárosi, szűkös otthon, hol a közös kollégiumi szoba ágya, hol filmstúdió vagy éppen kocsmá.

PinceSzínház Telefon: 218-01-16 www.pinceszinhaz.hu